

17.po Trojici – 26.9.2021 – Čo urobíš, ak ti Boh dá všetko?

Milost' Božia nech je s nami.

Ozeáš 13:5-6 „Ja som ťa vyvolil na púšti vo vyprahlom kraji. Keď mali pastvu, nasýtili sa, keď sa nasýtili, spyšnelo im srdce, preto zabudli na mňa“.

Predstavte si, že by vám Pán Boh dal všetko, čo by ste si od Neho zažiadali. Čo by to bolo? A čo by ste urobili, keby ste všetko dostali? **Niektó múdry raz povedal: vd'aka Bohu za všetky vypočuté modlitby. Ale vd'aka Mu aj zato, že nevypočúva všetky naše prosby.** Ale my chceme, aby sa nám splnilo všetko, po čom túžime. A diabol a svet nám túto možnosť ponúkajú: keď budeš zdieľať slonika, budeš šťastný, keď navštíviš vešticu, budeš vedieť ako dosiahnuť ciele, keď budeš mať dobre platenú prácu a budeš sa starať iba o seba, dostaneš sa v rebríčku spoločnosti vyššie.... Práve preto, že chceme dosiahnuť všetko, po čom naše srdce túži, si často vyberáme iné, nie Božie cesty a spôsoby. Pán Boh nám totiž nikdy a nikde nezasľúbil, že nám dá všetko, na čo sa len pozrieme. Práve naopak: Písmo hovorí, že kto chce ísť za Ježišom, musí zaprieť samého seba a rátať aj s ťažkosťami. **Neexistuje kresťan, ktorý žije dokonalým životom, je iba kresťan, ktorý verí v dokonalého Boha.**

Jedným z kmeňov Izraela, bol Efrajim. Mal výnimočné postavenie – Pán Boh ho obdaril mnohým požehnaním: stal sa z neho veľký národ, ktorému nechýbalo požehnanie polí, sadov, zdravých potomkov a duchovných darov. Jeho slovo platilo, vzbudzovalo úctu a bázeň a preto sa proti nemu nepostavili žiadni nepriatelia, pretože sa báli prehry, keďže Pán Boh požehnával tento kmeň mnohými víťazstvami. **Ale ako to už býva, keď má človek všetko, chce ešte viac,** tento kmeň začal uctievať boha Baala, popredného boha kultu plodnosti, aby si zaistil ešte viac požehnaní, stálu existenciu a život plný dobrých vecí. Ale to, čo Efrajim považoval za dobrú cestu, mu nakoniec prinieslo sklamanie a smrť.

Napriek tomu, že ich Pán Boh v tejto pozícii napomínal, motivoval k návratu, viedol k pokore, Efrajim si našiel iné božstvá a na Pána Boha sa vykašľal. Preto Pán Boh smutne konštatuje: „a teraz hrešia ďalej“. To sme my, ľudia. **Keď nám Hospodín dáva svoje požehnanie a vedíme relatívne spokojný a dobrý život, spyšnieme a sme presvedčení, že všetko je len naša zásluha. Zabúdame na Pána Boha a radšej sa vyberieme za inými bohmi,** pretože chceme ešte viac, ako nám Pán Boh dáva. Keď príde nejaká rana do nášho života, ako upozornenie na to, že ideme po zlých cestách, začneme sa sťažovať a viniť za všetko Hospodina. **Namiesto pokory si hľadáme iné, nové božstvá, pretože v našom srdci je len jedna myšlienka: za každých okolností dosiahnuť to, čo chceme.** Neuvedomujúc si, že sme len ako para, ktorá sa rýchlo stráca.

A pritom všetkom Efrajim zabudol na to, čo všetko už od Boha dostal. Okrem tých každodenných darov, je mu stále pripomínané, že Hospodín svoj ľud vyslobodil z egyptského otroctva a daroval mu slobodu v zasľúbenej zemi. *Len vďaka Pánu Bohu sa z Efrajima nestala súčasť Egypta, ktorý často napadol, porazil a pohltil iné národy, ktoré nemali dostatok sily bojovať proti Egyptskej nadvláde. Ale Pán Boh zasiahol cez Mojžiša a praotcov a vyviedol ľud z temnoty do svetla. Daroval im svoj zákon, ktorý ich mal usmerňovať v správnom štýle života. Daroval im svoju dobrotu v daroch a starostlivosti, ktorá sa prejavovala každý jeden deň. A daroval im svoju záchranu a dobrú vôľu, cieľ a plán, ktorý smeroval do Kanaánu, zasľúbenej zeme, do nového domova. **Pán Boh tak do ich pomínuteľnosti prichádza s realitou lásky a štedrosti, ale aj s realitou výstrahy a súdu. Ľud musí pochopiť, že len jedna cesta je správna.***

Efrajim pošliapal Božiu lásku a otcovskú starostlivosť. Opustil Hospodina a odmietol sa k Nemu vrátiť. Pán Boh preto prestal hovoriť. Škoda každého slova vysloveného k zatvrdenému srdcu. A my od nich nemáme ďaleko. **Pán Boh pre nás urobil tiež jednu zásadnú vec: poslal svojho Syna na túto zem, viedol Ho cez svet plný hriechu a nakoniec ukrižoval ako najhoršieho zo zločincov. Urobil všetko pre to, aby sme sa nestali súčasťou ríše diabla, ktorý už toľkých zväbil na svoje chodníky, ale aby sme sa z temnoty hriechu dostali do svetla lásky. V Ježišovi nám daroval návod na život, v Ňom nám dáva všetky potrebné časné i večné dary. On je našou Záchranou a v Ňom prídeme až do cieľa,** ktorý pre nás náš nebeský Otec naplánoval a to je večný život. **Ale my: namiesto toho, aby sme poslúchli, uverili v Krista, hľadáme iné cesty, ciele a stále zabúdame na to, čo všetko nám Pán Boh dal a stále dáva.**

Keď Pán Boh požehnal Efrajima, očakával, že prinesie ovocie – to znamená jeho meno. Ale Efrajim sklamal. Presne ako my: Pán Boh nám dáva všetko, čo potrebujeme, usmerňuje tým, čo nám nedáva, formuje nás vypočutými i nevypočutými modlitbami, ale my sa vzpierame a odvraciamy od Pána. **Keď máme všetko, chceme viac a keď máme málo, viníme za to Pána Boha.** Čo má s nami Pán Boh urobiť? Správnu reakciou by bolo zničenie nás, neverných ľudí. Ale to by nás nemohol milovať a On nás miluje až na kríž, až na smrť. Preto aj **v tomto súde a v každej ťažkosti, máme vnímať príležitosť k pokániu a návratu k nášmu nebeskému Bohu.**

Myslíte si, že keby vám Pán Boh všetko dal, viac by sme Mu verili? Ale ak veríme a Boh nám všetko vezme, myslíte si, že by sme Ho opustili? Aby sme správne odpovedali na tieto otázky: konfrontujme svoj život so životom Jóba. A buďme potom k sebe aj k Bohu úprimní. Amen.